

# Budúcnosť pre Ameriku a 18. júl 2020 – Číslo dva

## *Jedenie posolstva*

Jeff Pippenger

2023-08-24

Tesne pred ukončením času milosti je daný príkaz: „Nezapečatuj slová proroctva tejto knihy.“

A hovorí mi: Nezapečatuj slová proroctva tejto knihy, lebo čas je blízko. Kto pácha nepravosť, nech pácha nepravosť ešte; a kto je poškrvnený, nech sa poškrvňuje ešte; a kto je spravodlivý, nech koná spravodlivosť ešte; a kto je svätý, nech sa posväcuje ešte. Zjavenie 22:10, 11.

V piatej kapitole Zjavenia sedí Boh Otec na svojom tróne a v ruke má knihu zapečatenú siedmimi pečaťami.

A videl som v pravici toho, ktorý sedel na tróne, knihu popísanú zvnútra i zozadu, zapečatenú siedmimi pečaťami. Zjavenie 5:1.

Keď rozprávanie od prvého verša pokračuje až po siedmu kapitolu, vidíme, že Ježiš, predstavený ako Lev z kmeňa Júdovho, je Ten, ktorý berie knihu z ruky svojho Otca a začína postupne otvárať pečate. Keď otvorí šiestu pečať a predloží posolstvo znázornené touto pečaťou, šiesta kapitola sa končí. Končí sa otázkou, ktorá uvádza do siedmej kapitoly, kde nachádzame odpoveď na otázku vznesenú v poslednom verši šiestej kapitoly.

Lebo prišiel veľký deň jeho hnevu; a kto bude môcť obstáť? Zjavenie 6:17.

Siedma kapitola predstavuje sto štyridsaťštyri tisíc a „veľký zástup“. Po tom, čo je v siedmej kapitole predstavený Boží ľud, nachádzame odstránenie siedmej a poslednej pečate. Jediným ďalším proroctvom v knihe Zjavenie, ktoré bolo zapečatené, je sedem hromov z desiatej kapitoly. Jednoduchý zmysel je v tom, že jediným proroctvom v knihe Zjavenie, ktoré je zapečatené a môže byť odpečatené skôr, než sa uzavrie čas milosti, je „sedem hromov“.

Po celé roky, ak nie desaťročia, Future for America určovalo, čo predstavuje „sedem hromov“. „Sedem hromov“ predstavuje dejiny milleritského hnutia od 11. augusta 1840 až do 22. októbra 1844. Sestra Whiteová túto skutočnosť potvrdzuje a dodáva, že „sedem hromov“ predstavuje aj „budúce udalosti, ktoré budú zjavené vo svojom poradí“. Podrobné vysvetlenie týchto skutočností možno nájsť v Habakkukových tabuľkách pre všetkých, ktorým tieto proročké skutočnosti nie sú známe.

Pravda o siedmich hromoch, ktorá bola v minulosti predložená, je stále pravdou, avšak od augusta tohto roku Pán odňal svoju ruku od týchto tém a bolo zjavené ďalšie porozumenie. Začneme desiatou kapitolou Zjavenia a potom sa budeme zaoberať komentárom sestry Whiteovej k tejto kapitole. Skôr než to urobíme, musíme určiť dva body, ktoré nesúvisia s uvažovaním o siedmich hromoch.

Prvým bodom je, že určenie pravdy siedmich hromov, ktorá je teraz otvorená, si vyžaduje niekoľko línií pravdy, aby všetko, čo siedmi hromovia predstavujú, bolo uvedené na svoje miesto. Tu sa, modlím sa, prejaví trpezlivosť svätých. Druhým bodom, ktorý s tým súvisí, je, že program, ktorý vytvára zvukovú prezentáciu týchto článkov, má obmedzenie v množstve času, počas ktorého môže čítať a hovoriť. Každý z článkov sa musí zmestiť do tohto časového úseku. Už od začiatku tohto štúdia vás informujem, že si bude vyžadovať niekoľko článkov, aby sa ustanovila pravda predstavená siedmimi hromami. Teraz k desiatej kapitole.

A videl som iného mocného anjela zostupovať z neba, odetého oblakom; nad hlavou mal dúhu a jeho tvár bola ako slnko a jeho nohy ako ohnivé stĺpy. V ruke mal otvorenú knižku; pravú nohu položil na more a ľavú na zem a zvolal mocným hlasom, ako keď reve lev. A keď zvolal, prehovorilo svojimi hlasmi sedem hromov. A keď sedem hromov prehovorilo svojimi hlasmi, chcel som písať; ale počul som hlas z neba, ktorý mi hovoril: Zapečať to, čo hovorilo sedem hromov, a nepíš to. A anjel, ktorého som videl stáť na mori a na zemi, zdvihol svoju ruku k nebu a prisahal na Toho, ktorý žije na veky vekov, ktorý stvoril nebo i to, čo je v ňom, i zem i to, čo je na nej, i more i to, čo je v ňom, že času už viac nebude; ale vo dňoch hlasu siedmeho anjela, keď začne trúbiť, dovíši sa tajomstvo Božie, ako to zvestoval svojim sluhom, prorokom. A hlas, ktorý som počul z neba, znovu ku mne prehovoril a povedal: Choď, vezmi otvorenú knižku z ruky anjela, ktorý stojí na mori a na zemi. Išiel som teda k anjelovi a povedal som mu: Daj mi tú knižku. A povedal mi: Vezmi ju a zjedz ju; v tvojom bruchu zhorkne, ale v твоjich ústach bude sladká ako med. Vzal som teda knižku z ruky anjela a zjedol som ju; v mojich ústach bola sladká ako med, ale keď som ju zjedol, v mojom bruchu zhorkla. A povedal mi: Musíš zase prorokovať pred mnohými národmi, kmeňmi, jazykmi a kráľmi. Zjavenie 10:1–11.

V komentári k desiatej kapitole sestra Whiteová uvádza:

„Mocný anjel, ktorý poučoval Jána, nebol nikto menší než Ježiš Kristus. To, že položil svoju pravú nohu na more a ľavú na suchú zem, ukazuje úlohu, ktorú zastáva v záverečných výjavoch veľkého sporu so satanom. Toto postavenie označuje Jeho zvrchovanú moc a autoritu nad celou zemou. Spor sa z veku na vek stával silnejším a rozhodnejším a bude tak pokračovať až po záverečné výjavy, keď majstrovské pôsobenie mocností temnosti dosiahne svoj vrchol. Satan, zjednotený so zlými ľuďmi, zvedie celý svet i cirkvi, ktoré neprijali lásku k pravde. Mocný anjel však vyžaduje pozornosť. Volá mocným hlasom. Má ukázať moc a autoritu svojho hlasu tým, ktorí sa spojili so satanom, aby odporovali pravde.“

„Keď týchto sedem hromov prehovorilo svojimi hlasmi, prichádza Jánovi, tak ako Danielovi vzhľadom na malú knižku, príkaz: ‚Zapečať to, čo hovorilo sedem hromov.‘ To sa vzťahuje na budúce udalosti, ktoré budú zjavené vo svojom poriadku. Daniel povstane vo svojom údele na konci dní. Ján vidí malú knižku odpečatenú. Potom majú Danielove proroctvá svoje náležité miesto v posolstvách prvého, druhého a tretieho anjela, ktoré majú byť dané svetu. Odpečatenie malej knižky bolo posolstvom vo vzťahu k času.“

Knihy Daniel a Zjavenie sú jedno. Jedna je proroctvom, druhá zjavením; jedna je knihou zapečatenou, druhá knihou otvorenou. Ján počul tajomstvá, ktoré vyslovili hromy, ale bolo mu prikázané, aby ich nezapísal.

„Osobitné svetlo dané Jánovi, ktoré bolo vyjadrené v siedmich hromoch, bolo načrtnutím udalostí, ktoré sa mali odohrať pod posolstvami prvého a druhého anjela. Nebolo najlepšie, aby ľud poznal tieto veci, lebo ich viera musela byť nevyhnutne skúšaná. V Božom poriadku mali byť hlásané najúžasnejšie a najvznešenejšie pravdy. Posolstvá prvého a druhého anjela mali byť zvestované, ale skôr, než tieto posolstvá vykonajú svoje osobitné dielo, nemalo byť zjavené nijaké ďalšie svetlo. To je znázornené anjelom, ktorý stojí jednou nohou na mori a s najslávnejšou prísahou vyhlasuje, že času už viac nebude.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 7, 971.

„Mocný anjel“, ktorý zostúpil 11. augusta 1840, bol Kristus a v ruke mal posolstvo, ktoré Ján dostal príkaz zjesť. To, čo Ján zjedol, bolo posolstvo, no bolo to zreteľne posolstvo, ktoré malo byť prinesené Božiemu ľudu, a nie svetu. Je dôležité rozpoznať, kto je v tomto úseku cieľovým adresátom, lebo hoci Kristus zostúpil 11. augusta 1840, čím označil zmocnenie posolstva prvého anjela, a tak určil, kedy bude posolstvo prvého anjela nesené celému svetu, knižka, ktorú mal Ján zjesť, označuje, kedy protestantizmus odovzdal plášť protestantizmu milleritom. Keď Kristus zostúpil s knižkou, ukončoval svoj zmluvný vzťah s cirkvou z púšte a súčasne označoval milleritský ľud za svoj nový vyvolený zmluvný ľud. Milleriti boli ľuďom, ktorý predtým nebol Božím ľuďom. Proroci si nikdy neprotirečia.

I povedal mi: Syn človeka, postav sa na svoje nohy a budem hovoriť s tebou. A vošiel do mňa duch, keď ku mne hovoril, a postavil ma na moje nohy, aby som počul toho, ktorý ku mne hovoril. A povedal mi: Syn človeka, posielam ťa k synom Izraelovým, k odbojnému národu, ktorý sa vzbúril proti mne; oni i ich otcovia sa previnili proti mne až do tohoto dňa. Lebo sú to deti bezočivé a tvrdého srdca. Posielam ťa k nim a povieš im: Takto hovorí Pán Hospodin. A oni, či už budú počúvať, alebo či upustia, — lebo sú domom odbojným — predsa poznajú, že bol medzi nimi prorok. A ty, syn človeka, neboj sa ich ani sa neboj ich slov, hoci sú s tebou tŕnie a bodľacie a bývaš medzi škorpiónmi; neboj sa ich slov ani sa nestrachuj ich pohľadov, hoci sú domom odbojným. A budeš im hovoriť moje slová, či už budú počúvať, alebo či upustia, lebo sú veľmi odbojní. Ale ty, syn človeka, počuj, čo ti hovorím: Nebuď odbojný ako ten odbojný dom; otvor svoje ústa a zjedz, čo ti dávam. A keď som sa pozrel, hľa, ruka bola vystretá ku mne, a hľa, v nej bol zvitok knihy. A rozvinul ho pred mnou; a bol popísaný zvnútra i zvonka, a bolo na ňom napísané: náreky, kvílenie a beda. A povedal mi: Syn človeka, zjedz, čo nájdeš; zjedz tento zvitok a choď, hovor domu Izraelovmu. Otvoril som teda svoje ústa a dal mi zjesť ten zvitok. A povedal mi: Syn človeka, nasýt' svoje brucho a naplň svoje vnútro týmto zvitkom, ktorý ti dávam. Vtedy som ho zjedol a v mojich ústach bol sladký ako med. A povedal mi: Syn človeka, choď, vojdí k domu Izraelovmu a hovor im mojimi slovami. Lebo nie si poslaný k ľudu nezrozumiteľnej reči a ťažkého jazyka, ale k domu Izraelovmu; nie k mnohým národom nezrozumiteľnej reči a ťažkého jazyka, ktorých slovám nemôžeš rozumieť. Keby som ťa iste poslal k nim, oni by ťa boli počúvali. Ale dom Izraelov ťa nebude počúvať, lebo nechcú počúvať mňa; lebo celý dom Izraelov je bezočivý a tvrdého srdca. Hľa, urobil som tvoju tvár pevnou proti ich tváram a tvoje čelo pevným proti ich čelám. Ako diamant, tvrdší než kremeň, som urobil tvoje čelo; neboj sa ich ani sa nestrachuj ich pohľadov, hoci sú domom odbojným. A ešte mi povedal: Syn človeka, všetky moje slová, ktoré ti budem hovoriť, prijmi do svojho srdca a počúvaj svojimi ušami. Ezechiel 2:1–3:10.

Keď Kristus zostúpil s malou knižkou, ktorú Ján vzal a zjedol, bola v jeho „ústach sladká ako med“. Ján Zjaviteľ i Ezechiel prijímajú posolstvo z Kristovej „ruky“. Ezechiel, a teda aj Ján, mali odovzdať posolstvo „domu Izraela“, nie tým, ktorí sú mimo Izraela. Keby boli toto posolstvo počuli tí, ktorí sú mimo Izraela, prijali by ho, ale nie Izrael, lebo „celý dom“ Izraela „je bezočivý a tvrdého srdca“. Celý dom Izraela (celý dom) bol úplne vzbúrený. Izrael bol v roku 1840 v desiatej kapitole Zjavenia predstavený ako cirkev na púšti. Naplnili kalich svojho času skúšky.

Hoci Izrael posolstvo nepočúval, prorokovi bolo predsa prikázané priniesť im posolstvo malej knižky, aby boli braní na zodpovednosť za odmietnutie svetla prvého anjela. V knihách súdu mali byť braní na zodpovednosť za to, že odmietli počuť posolstvo „proroka“, ktorý bol „medzi nimi“. Odmietnuť proroka znamená odmietnuť posolstvo, ktoré bolo prorokovi dané anjelom Gabrielom, ktorý sám prijal toto posolstvo od Krista, ktorý ho prijal od Otca. Keď Kristus zostúpil s posolstvom malej knižky vo svojej ruke, bolo to paralelou k tomu, keď pri jeho krste zostúpil Duch Svätý. To bolo predobrazené Mojžišom pri horiacom kre a je to ten istý medzník, ktorý jestvuje v každom reformačnom hnutí.

„Božie dielo na zemi vykazuje od veku k veku pozoruhodnú podobnosť v každej veľkej reformácii alebo náboženskom hnutí. Zásady Božieho zaobchádzania s ľuďmi sú stále tie isté. Významné hnutia prítomnosti majú svoju paralelu v tých minulých a skúsenosť cirkvi v predošliých vekoch obsahuje pre našu dobu veľmi cenné poučenia.“ The Great Controversy, 343.

Pád osmanskej nadvlády 11. augusta 1840 (čo je čas, keď Ján a Ezechiel zjedli malú knižku, ktorá bola v Kristovej „ruke“) označuje „splnomocnenie“ posolstva prvého anjela, ktoré „prišlo“ v „čase konca“ roku 1798. Bolo „splnomocnené“ potvrdením hlavného prorockého pravidla milleritov; zásady rok za deň. Kristus potom začal budovať základ Milleritského chrámu, tak ako to urobil pri svojom krste.

„Natanielova kolísajúca viera sa teraz upevnila a odpovedal a riekol: ‚Rabbi, ty si Syn Boží; ty si Kráľ Izraela.‘ Ježiš mu odpovedal a povedal: ‚Veríš preto, že som ti povedal: Videl som ťa pod figovníkom? Uvidíš väčšie veci než tieto.‘ A povedal mu: ‚Veru, veru, hovorím vám: Odteraz uvidíte otvorené nebo a anjelov Božích vystupovať a zostupovať na Syna človeka.‘“

„V týchto prvých niekoľkých učeníkoch sa prostredníctvom osobného úsilia kládol základ kresťanskej cirkvi. Ján najprv nasmeroval dvoch zo svojich učeníkov ku Kristovi. Potom jeden z nich nájde brata a privedie ho ku Kristovi. Nato povolal Filipa, aby ho nasledoval, a on išiel hľadať Natanaela.“ Spirit of Prophecy, zväzok 2, 66.

Keď Kristus 11. augusta 1840 zostúpil s otvorenou knižkou vo svojej ruke, bolo to predobrazené v reformnom hnutí pozemských dejín Krista, lebo každé reformné hnutie má tie isté medzníky. Mojžiš a reformné hnutie, ktoré vyviedol, mali ten istý medzník. Skúsenosť Mojžiša pri horiacom kre typologicky predznamenovala zostúpenie Ducha Svätého pri Kristovom krste, čo zasa predznamenovalo rok 1840, ktorý zasa predznamenoáva 11. september 2001, keď zostúpil mocný anjel zo Zjavenia osemnástej kapitoly.

„Príchod“ posolstva prvého anjela, „príchod“ posolstva druhého anjela a „príchod“ posolstva tretieho anjela sú všetky znázornené anjelmi. Prvý anjel má v ruke malú knižku, druhý mal v ruke spis a tretí mal v ruke pergamen. Na svedectve dvoch alebo troch sa potvrdzuje pravda. Všetci traja anjeli, či už pri svojom príchode alebo pri svojom zmocnení, majú v ruke posolstvo.

Ján a Ezechiel predstavujú tých, ktorí prijali posolstvo, keď bolo posolstvo prvého anjela „zmocnené“, čo je odlišný historický medzník od chvíle, keď posolstvo prvého anjela „prišlo“ v roku 1798.

Rozdiel medzi „príchodom“ posolstva a jeho „splnomocnením“ je nesmierne dôležitý rozdiel, ktorý si treba všimnúť. Keď budeme uvažovať o nasledujúcom úryvku, všimnime si, že účel prvého anjela je totožný s účelom anjela zo Zjavenia osemnástej kapitoly, ktorý osvecuje zem svojou slávou. Všimnime si tiež, že každé posolstvo spôsobuje rozdelenie a vytvára dve triedy uctievačov.

„Bolo mi ukázané, aký záujem malo celé nebo o dielo prebiehajúce na zemi. Ježiš poveril mocného anjela [prvého anjela], aby zostúpil a varoval obyvateľov zeme, aby sa pripravili na Jeho druhý príchod. Keď anjel opúšťal prítomnosť Ježiša v nebi, pred ním išlo nesmierne jasné a slávne svetlo. Bolo mi povedané, že jeho poslaním je osvietiť zem svojou slávou a varovať človeka pred prichádzajúcim Božím hnevom. Zástupy prijali toto svetlo. Niektorí z nich sa zdali byť veľmi vážni, zatiaľ čo iní boli radostní a unesení. Všetci, ktorí prijali svetlo, obrátili svoje tváre k nebu a oslavovali Boha. Hoci bolo rozliate na všetkých, niektorí sa len dostali pod jeho vplyv, ale neprijali ho zo srdca. Mnohí boli naplnení veľkým hnevom. Kazatelia i ľud sa spojili s bezbožnými a urputne odporovali svetlu, ktoré šíril mocný anjel. Ale všetci, ktorí ho prijali, sa oddelili od sveta a boli úzko spojení jeden s druhým.

„Satan a jeho anjeli boli horlivo zamestnaní úsilím odvrátiť mysle čo najväčšieho počtu ľudí od svetla. Skupina, ktorá ho zavrhla, bola ponechaná v tme. Videla som Božieho anjela, ako s najhlbším záujmom bdel nad Jeho vyznávajúcim ľudom, aby zaznamenal charakter, ktorý si utváral, keď mu bolo predkladané posolstvo nebeského pôvodu. A keď sa veľmi mnohí, ktorí vyznávali lásku k Ježišovi, odvrátili od nebeského posolstva s pohrdaním, výsmechom a nenávisťou, anjel so zvitkom v ruke urobil ten hanebný záznam. Celé nebo bolo naplnené rozhorčením, že Ježiš bol takto znevažovaný svojimi vyznávajúcimi nasledovníkmi.“

„Videla som sklamanie tých, ktorí dôverovali, keďže neuzreli svojho Pána v očakávanom čase. Božím zámerom bolo ukryť budúcnosť a priviesť svoj ľud k bodu rozhodnutia. Bez kázania určitého času Kristovho príchodu by sa dielo, ktoré Boh zamýšľal, nebolo uskutočnilo. Satan viedol veľmi mnohých k tomu, aby hľadeli ďaleko do budúcnosti na veľké udalosti spojené so súdom a s koncom času milosti. Bolo nevyhnutné, aby bol ľud privedený k tomu, aby úprimne hľadal prítomnú pripravenosť.“

Keď čas plynul, tí, ktorí svetlo anjela neprijali v plnosti, sa spojili s tými, ktorí posolstvom pohrdli, a obrátili sa proti sklamaným s posmechom. Anjeli zaznamenali stav tých, ktorí sa hlásili ku Kristovi ako Jeho nasledovníci. Uplynutie určeného času ich vyskúšalo a dokázalo, akí sú, a veľmi mnohí boli odvážení na váhach a našli sa nedostatoční. Nahlas vyznávali, že sú kresťanmi, no takmer v každom ohľade zlyhávali v nasledovaní Krista. Satan jasal nad stavom

tých, ktorí sa hlásili k Ježišovi ako k svojim nasledovníkom.

„Mal ich vo svojom osídle. Priviedol väčšinu k tomu, aby opustila úzku cestu, a oni sa pokúšali vystúpiť do neba inou cestou. Anjeli videli čistých a svätých pomiešaných v Sione s hriešnikmi a so svet milujúcimi pokrytcami. Boli bdelymi strážcami nad pravými Ježišovými učeníkmi; skazení však pôsobili na svätých. Tým, ktorých srdcia horeli vrúcnou túžbou uzrieť Ježiša, ich samozvaní bratia zakazovali hovoriť o Jeho príchode. Anjeli hľadeli na tento výjav a spolicítili s ostatkom, ktorý miloval zjavenie svojho Pána.“

„Iný mocný anjel [druhý anjel] bol poverený zostúpiť na zem. Ježiš mu vložil do ruky spis a keď prichádzal na zem, zvolal: ‚Padol Babylon, padol.‘ Potom som videla, ako sklamaní opäť pozdvihli svoje oči k nebu a s vierou a nádejou očakávali zjavenie svojho Pána. Mnohí sa však zdali zotrvať v otupenom stave, akoby spali; a predsa som na ich tvárach mohla vidieť stopy hlbokého zármutku. Sklamaní zo Písma spoznali, že sa nachádzajú v čase meškania a že musia trpezlivo čakať na naplnenie videnia. Tie isté dôkazy, ktoré ich viedli k tomu, aby očakávali svojho Pána v roku 1843, ich viedli k tomu, aby Ho očakávali v roku 1844. Predsa som však videla, že väčšina nemala tú silu, ktorá charakterizovala ich vieru v roku 1843. Ich sklamanie utlmilo ich vieru.“

„Keď sa Boží ľud zjednotil vo volaní druhého anjela, nebeské zástupy s najhlbším záujmom sledovali účinok tohto posolstva. Videli mnohých, ktorí niesli meno kresťanov, ako sa s opovrhnutím a posmechom obracali proti tým, ktorí boli sklamaní. Keď z posmešných pier zazneli slová: ‚Ešte ste nevystúpili!‘, anjel si ich zapísal. Anjel povedal: ‚Posmieľajú sa Bohu.‘ Bola som upozornená na podobný hriech spáchaný v dávnych časoch. Eliáš bol vzatý do neba a jeho plášť padol na Elizea. Vtedy bezbožná mládež, ktorá sa od svojich rodičov naučila pohrdáť Božím mužom, išla za Elizeom a posmešne kričala: ‚Vystúp, lysina; vystúp, lysina.‘ Tým, že takto urážali Jeho služobníka, urážali Boha a svoj trest ich zastihol hneď na tom mieste. Podobne aj tí, ktorí sa vysmievali a posmievali myšlienke vystúpenia svätých, budú navštívení Božím hnevom a bude im dané pocítiť, že nie je ľahkou vecou zahrávať sa so svojím Stvoriteľom.

„Ježiš poveril iných anjelov, aby rýchlo leteli oživiť a posilniť ochabujúcu vieru svojho ľudu a pripraviť ho na pochopenie posolstva druhého anjela a dôležitého pohybu, ktorý sa mal čoskoro uskutočniť v nebi. Videl(a) som, ako títo anjeli prijali od Ježiša veľkú moc a svetlo a rýchlo leteli na zem, aby splnili svoje poverenie pomôcť druhému anjelovi v jeho diele. Na Boží ľud zažiarilo veľké svetlo, keď anjeli volali: ‚Hľa, Ženích prichádza; vyjdite Mu v ústrety.‘ Potom som videl(a), ako títo sklamaní povstali a v súlade s druhým anjelom hlásali: ‚Hľa, Ženích prichádza; vyjdite Mu v ústrety.‘ Svetlo od anjelov prenikalo tmou všade. Satan a jeho anjeli sa usilovali zabrániť šíreniu tohto svetla a tomu, aby dosiahlo svoj zamýšľaný účinok. Sporili sa s nebeskými anjeli a hovorili im, že Boh oklamal ľud a že so všetkým svojím svetlom a mocou nedokáže prinútiť svet uveriť, že Kristus prichádza. No napriek tomu, že sa satan usiloval zatarasiť cestu a odvrátiť mysle ľudí od svetla, Boží anjeli pokračovali vo svojom diele....“

„Keď sa služba Ježiša skončila vo svätyni a On prešiel do veľ'svätyne a postavil sa pred archu obsahujúcu Boží zákon, poslal svetu iného mocného anjela s tretím posolstvom. Do ruky anjela

bol vložený zvitok a keď zostupoval na zem v moci a velebnosti, ohlasoval strašné varovanie s najhrozivejšou hrozbou, aká kedy bola človeku zverená. Toto posolstvo malo Božie deti uviesť do stavu bdelosti tým, že im ukáže hodinu pokušenia a súženia, ktorá bola pred nimi. Anjel povedal: „Budú privedení do tesného zápasu so šelmou a jej obrazom. Ich jedinou nádejou na večný život je zostať neochvejní. Hoci je v stávke ich život, musia sa pevne držať pravdy.“ Tretí anjel uzatvára svoje posolstvo takto: „Tu je trpezlivosť svätých; tu sú tí, čo zachovávajú Božie prikázania a vieru Ježišovu.“ Keď tieto slová opakoval, ukázal na nebeskú svätyňu. Mysel' všetkých, ktorí prijímajú toto posolstvo, je upriamená na veľsvätyňu, kde Ježiš stojí pred archou a koná svoj posledný príhovor za všetkých, pre ktorých milosrdenstvo ešte zotrúva, a za tých, ktorí z nevedomosti prestúpili Boží zákon. Toto zmierenie sa koná za spravodlivých mŕtvych, ako aj za spravodlivých živých. Zahŕňa všetkých, ktorí zomreli v dôvere v Krista, ale keďže neprijali svetlo o Božích prikázaniach, zhrešili z nevedomosti tým, že prestúpili jeho ustanovenia.“ Early Writings, 245–254.

O niekoľko strán ďalej v tej istej knihe, keď sa sestra Whiteová zaoberá tými istými pojmami, na ktoré bolo práve poukázané, uvádza, že odmietnutie troch posolstiev v milleritských dejinách bolo predobrazené v dejinách Krista. Na tom mieste predkladá dvoch svedkov, ktorí označujú postupný proces skúšania, vyžadujúci víťazstvo v každej skúške, aby bolo možné postúpiť k nasledujúcej skúške.

„Videla som zástup, ktorý stál dobre chránený a pevný, nedávajúc nijakú podporu tým, ktorí by chceli rozkolísať ustálenú vieru tela. Boh na nich hľadel so záľúbením. Boli mi ukázané tri stupne — posolstvá prvého, druhého a tretieho anjela. Môj sprievodný anjel povedal: „Beda tomu, kto by pohol čo i len kvádom alebo pootočil čo len kolíkom v týchto posolstvách. Pravé porozumenie týmto posolstvám má životne dôležitý význam. Osud duší visí na spôsobe, akým sú prijímané.“ Znovu som bola vedená cez tieto posolstvá a videla som, ako draho ľud Boží zaplatil za svoju skúsenosť. Bola získaná skrze mnoho utrpenia a ťažkého zápasu. Boh ich viedol krok za krokom, až ich postavil na pevnú, nepohybnú plošinu. Videla som jednotlivcov, ako pristupovali k plošine a skúmali jej základ. Niektorí na ňu s radosťou ihneď vystúpili. Iní začali hľadať chyby na základe. Chceli, aby sa urobili vylepšenia, a potom by plošina bola dokonalejšia a ľud oveľa šťastnejší. Niektorí zišli z plošiny, aby ju preskúmali, a vyhlasovali, že je položená nesprávne. Videla som však, že takmer všetci stáli na plošine pevne a napomínali tých, ktorí z nej zišli, aby prestali so svojimi sťažnosťami; lebo Boh bol Majstrom staviteľom a oni bojovali proti Nemu. Rozprávali o podivuhodnom Božom diele, ktoré ich priviedlo na pevnú plošinu, a jednomyseľne pozdvihli svoje oči k nebu a mocným hlasom oslavovali Boha. To zapôsobilo na niektorých z tých, ktorí sa sťažovali a opustili plošinu, a oni s pokorným výrazom znova vystúpili na ňu.

„Bola som obrátená späť k zvestovaniu prvého príchodu Krista. Ján bol poslaný v duchu a moci Eliáša [predobrazujúc posolstvo prvého anjela], aby pripravil cestu Ježišovi. Tí, ktorí odmietli Jánovo svedectvo, nemali úžitok z Ježišovho učenia [predobrazujúceho posolstvo druhého anjela]. Ich odpor proti posolstvu, ktoré predpovedalo Jeho príchod, ich postavil tam, kde nemohli ľahko prijať najsilnejší dôkaz, že On je Mesiáš. Satan viedol tých, ktorí odmietli Jánovo posolstvo, aby šli ešte ďalej, odmietli a ukrižovali Krista [predobrazujúceho posolstvo tretieho anjela]. Týmto sa postavili tam, kde nemohli prijať požehnanie v deň Letnic

[predobrazujúci anjela zo zjavenia osemnástej kapitoly], ktoré by ich bolo naučilo ceste do nebeskej svätyne. Roztrhnutie chrámovej opony ukázalo, že židovské obete a obrady už viac nebudú prijímané. Veľká Obeť bola prinesená a prijatá a Duch Svätý, ktorý zostúpil v deň Letníc, obrátil mysle učeníkov od pozemskej svätyne k nebeskej, kam Ježiš vošiel svojou vlastnou krvou, aby na svojich učeníkov vylial dobrodenia svojho zmierenia. Židia však zostali v úplnej tme. Stratili všetko svetlo, ktoré mohli mať o pláne spasenia, a naďalej dôverovali svojim neužitočným obetiam a darom. Nebeská svätyňa zaujala miesto pozemskej, oni však o tejto zmene nemali nijaké poznanie. Preto nemohli mať úžitok z Kristovho prostredníctva vo svätom oddelení.

„Mnohí s hrôzou hľadajú na počínanie Židov pri odmietnutí a ukrižovaní Krista; a keď čítajú dejiny o Jeho potupnom týraní, myslia si, že Ho milujú a že by Ho neboli zapreli ako Peter ani ukrižovali ako Židia. Ale Boh, ktorý skúma srdcia všetkých, podrobil skúške tú lásku k Ježišovi, o ktorej vyznávali, že ju cítia. Celé nebo s najhlbším záujmom sledovalo prijatie posolstva prvého anjela. Mnohí však, ktorí vyznávali, že milujú Ježiša, a ktorí ronili slzy pri čítaní príbehu o križi, sa vysmievali dobrej zvesti o Jeho príchode. Namiesto toho, aby posolstvo prijali s radosťou, vyhlasovali, že je to klam. Nenávideli tých, ktorí milovali Jeho zjavenie, a vylučovali ich z cirkví. Tí, ktorí odmietli prvé posolstvo, nemohli mať úžitok z druhého; ani nemali úžitok z polnočného volania, ktoré ich malo pripraviť, aby vierou vošli s Ježišom do svätyne svätých nebeskej svätyne. A tým, že odmietli dve predchádzajúce posolstvá, natoľko zatemnili svoje porozumenie, že nevidia nijaké svetlo v posolstve tretieho anjela, ktoré ukazuje cestu do svätyne svätých. Videla som, že tak ako Židia ukrižovali Ježiša, tak aj menovité cirkvi ukrižovali tieto posolstvá, a preto nepoznajú cestu do svätyne svätých a nemôžu mať úžitok z Ježišovej príhovornej služby tam. Ako Židia, ktorí prinášali svoje neužitočné obete, aj oni predkladajú svoje neužitočné modlitby do oddelenia, ktoré Ježiš opustil; a satan, potešený týmto klamom, na seba berie náboženský charakter a obracia myseľ týchto údajných kresťanov k sebe, pôsobiac svojou mocou, svojimi znameniami a lživými zázrakmi, aby ich pevne držal vo svojej osíde.“ Early Writings, 258–261.

Pasáže z knihy Early Writings boli opakovane vyučované prostredníctvom služby Future for America. Sú však pravdy, ktoré tieto pasáže ilustrujú a ktoré zostali nepovšimnuté.

Medzníky dejín milleritského hnutia sú založené na niekoľkých reformačných hnutiach v Biblii. Bez istej oboznámenosti s medzníkmi, ktoré sa nachádzajú v každom reformačnom hnutí, je dosť nepravdepodobné, že by niekto porozumel významu rozlíšenia medzi tým, kedy posolstvo „prichádza“ a kedy je „zmocnené“. Je tiež pravdepodobné, že mnohí z tých, ktorí sú oboznámení s paralelnými reformačnými hnutiami, prehliadli niektoré veľmi dôležité charakteristické znaky rozličných medzníkov reformačných hnutí.

„Sedem hromov“, ktoré predstavujú udalosti na začiatku adventizmu a udalosti na konci adventizmu, je svetlo, ktoré je odpečatené tesne pred uzavretím času milosti. Sme informovaní, že „sedem hromov“ predstavuje zároveň „vykreslenie udalostí, ktoré sa odohrajú pod posolstvami prvého a druhého anjela“, aj „budúce udalosti, ktoré budú zjavené vo svojom poradí“. „Sedem hromov“ nesie podpis Alfy a Omegy.

„Vymedzenie udalostí“, ktoré sa odohrali „pod posolstvami prvého a druhého anjela“, predobrazuje udalosti, ktoré sa odohrajú pod posolstvom tretieho anjela. Keď bolo Jánovi prikázané nezapísať to, čo vyslovilo sedem hromov, tento príkaz bol predobrazený príkazom, ktorý dostal Daniel, aby zapečatil svoju knihu, lebo sme poučení, že po tom, čo „sedem hromov prehovorilo svojimi hlasmi, prichádza Jánovi, tak ako Danielovi, ohľadom malej knižky príkaz: „Zapečať tie veci, ktoré vyslovilo sedem hromov.““

Ezechiel aj Ján obaja znázorňujú, ako Boží ľud prijíma posolstvo pri zmocnení prvého anjela v roku 1840, a prorok Jeremiáš znázorňuje sklamanie, ku ktorému došlo medzi Božím ľudom, keď sa zdalo, že posolstvo prvého anjela zlyhalo.

Našli sa tvoje slová, a zjedol som ich; a tvoje slovo mi bolo radosťou a potešením srdca, lebo som povolaný tvojím menom, ó, Hospodine, Bože zástupov. Nesedel som v zhromaždení posmievačov ani som sa neradoval; sedel som osamote pre tvoju ruku, lebo si ma naplnil rozhorčením. Prečo je moja bolesť ustavičná a moja rana nevyliciteľná, ktorá sa nechce zahojiť? Či mi budeš celkom ako klamný potok, ako vody, ktoré zlyhávajú? Preto takto hovorí Hospodin: Ak sa navrátiš, opäť ťa privediem späť a budeš stáť predou mnou; a ak oddelíš vzácné od bezcenného, budeš ako moje ústa. Oni sa vrátia k tebe, ale ty sa nevracaj k nim. A učiním ťa tomuto ľudu opevneným bronzovým múrom; budú bojovať proti tebe, ale nepremôžu ťa, lebo ja som s tebou, aby som ťa zachránil a vyslobodil, hovorí Hospodin. A vytrhnem ťa z ruky bezbožných a vykúpim ťa z ruky ukrutných. Jeremiáš 15:16–21.

Jeremiáš našiel slová malej knižky tak ako Ján a Ezechiel a aj on zjedol posolstvo, ale toto posolstvo sa stalo posolstvom (vodou), ktoré zlyhalo. Bolo to, akoby Boh klamal, čo je, pravdaže, nemožné, no obvinenie z „lži“ poskytuje kľúč na umiestnenie Jeremiáša pri prvom milleritskom sklamaní, ktoré bolo znázornené u Habakuka.

Postavím sa na svoju stráž a postavím sa na vežu, budem pozorovať, aby som videl, čo mi povie a čo odpoviem, keď budem pokarhaný. A Hospodin mi odpovedal a riekol: Napíš videnie a vyryj ho zreteľne na tabule, aby ten, kto ho číta, mohol bežať. Lebo videnie je ešte na určený čas; no pri konci prehovorí a nesklame. Ak sa oddiali, čakaj naň, lebo istotne príde, nebude meškať. Habakuk 2:1–3.

Videnie posolstva prvého anjela bolo zapísané na priekopníckej mape z roku 1843, ktorá bola vedená „rukou“ Božou.

„Videla som, že mapa z roku 1843 bola vedená rukou Pánovou a že sa nemá meniť; že čísla boli také, aké ich On chcel; že Jeho ruka spočívala nad nimi a zakryla chybu v niektorých číslach, takže ju nik nemohol vidieť, až kým Jeho ruka nebola odňatá.“ Early Writings, 74.

„Určený čas“ roku 1843 bol znázornený na mape, a preto sa nazýva mapa roku 1843. Bola vydaná v roku 1842 ako naplnenie príkazu v Abakukovi „zapiš videnie a zreteľne ho vyznač na tabule“. Videnie malo byť zreteľne vyznačené na „tabuliach“, v množnom čísle, čím sa ukazuje, že po tom, ako Pán odstránil svoju ruku z omylu na mape roku 1843, bude tento omyl opravený na pionierskej mape z roku 1850. Tento omyl spôsobil prvé sklamanie a Jeremiáš predstavuje tých, ktorí zjedli malú knižku 11. augusta 1840 a boli sklamaní, keď určený čas roku 1843 zlyhal.

Keď Jeremiáš v roku 1840 zjedol malú knižku, bola „radosťou a plesaním“ jeho srdca; no keď prišlo sklamanie, už sa viac „neradoval“ a „sedel osamote pre“ Božiu „ruku“. Božia ruka zakryla „chybu v niektorých číslach“, a tak Jeremiáš začal uvažovať o možnosti, že Boh klamal. Zaslúbenie dané Jeremiášovi znelo, že ak sa „vráti“ zo svojej sklúčenosti, Boh urobí z Jeremiáša svoje „ústa“. Ak by sa Jeremiáš po svojom sklamaní vrátil k Bohu a rozpoznal, že sa nachádzal v čase meškania z podobenstva o desiatich pannách, Boh by ho použil ako svoj hovoriaci nástroj, ktorý by presne určil, kedy má videnie prísť a už viac nemeškať.

Účelom predloženia týchto skutočností je tu preukázať, že pri všetkých anjelských posolstvách ich „príchody“ a „zmocnenia“ predstavujú posolstvo života alebo smrti, ktoré vytvára dve triedy ctiteľov. Traja anjeli sú tromi krokmi postupného procesu skúšky. Pre náš zamýšľaný bod je ešte dôležitejšie to, že hoci porozumenie siedmim hromom bolo rozpoznané krátko po príchode „času konca“ v roku 1989, keď bolo odpečatených posledných šesť veršov Daniela oznamujúcich uzavretie súdu, na konci dejín tretieho anjela nastáva ďalšie odpečatenie siedmich hromov.

Dejiny počiatku adventizmu sa začínajú odpečatením prvého anjela v roku 1798 a končia odpečatením pravdy, nad ktorou Pán držal svoju ruku, aby vyvolal sklamanie. Potom svoju ruku odňal (odpečatil) a zjavil posolstvo času meškania.

Dejiny ukončenia adventizmu sa začínajú odpečatením posolstva tretieho anjela v roku 1989 a končia sa odpečatením pravdy, nad ktorou Pán držal svoju ruku, aby spôsobil sklamanie. Teraz svoju ruku odníma, a tak odpečatuje posolstvo prvého sklamania a času meškania. Odpečatuje zmysel 18. júla 2020.

Preto takto hovorí Hospodin: Ak sa navrátiš, opäť ťa privediem späť a budeš stáť predomnou; a ak oddelíš drahocenné od ničomného, budeš ako moje ústa. Nech sa oni navrátia k tebe, ale ty sa nenavrátiš k nim. A učiním ťa tomuto ľudu opevneným bronzovým múrom; budú bojovať proti tebe, ale nepremôžu ťa, lebo ja som s tebou, aby som ťa zachránil a vyslobodil, hovorí Hospodin. A vytrhnem ťa z ruky bezbožných a vykúpim ťa z ruky ukrutných. Jeremiáš 15:19–21.